Krimināllieta Nr.11290006321
Lietvedības Nr.KA03-0099-21
ECLI:LV:LAAT:2021:0629.11290006321.3.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2021.gada 29.jūnijā

Latgales apgabaltiesas
tiesnese Ilga Zalužinska
tiesnesis Jurijs Vasiļkovskis
tiesnesis Andris Strauts

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja apsūdzētā /pers.A/ apelācijas sūdzību un krimināllietu, kurā ar Rēzeknes tiesas 2021.gada 26.marta spriedumu

/pers.A/ , personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta, 55.panta desmitās daļas noteikumiem, /pers.A/ noteiktais sods saskaitīts ar sodu, kas noteikts ar Rēzeknes tiesas 2020.gada 3.jūnija lēmumu par galīgā soda noteikšanu pēc Ludzas rajona tiesas 2014.gada 26.septembra sprieduma, Rēzeknes tiesas 2019.gada 30.maija sprieduma un Rēzeknes tiesas 2020.gada 31.janvāra sprieduma, daļēji pievienojot neizciesto brīvības atņemšanas sodu un pilnīgi pievienojot neizciesto papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – daļu, galīgais sods pēc spriedumu kopības noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņš skaitāms no /pers.A/ faktiskās aizturēšanas brīža.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta noteikumiem /pers.A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīta aizturēšana no 2013.gada 20.augusta līdz 2013.gada 22.augustam.

Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas termiņš skaitāms no 2021.gada 26.marta.

/pers.A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rēzeknes tiesas spriedumu /pers.A/ atzīts par vainīgu, ka izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, šādos apstākļos:

Ar Rēzeknes tiesas 2019.gada 30.maija spriedumu /pers.A/ sodīts par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 240 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem (spriedums stājies spēkā 2019.gada 11.jūnijā). Savukārt saskaņā ar 2020.gada 3.jūnija Rēzeknes tiesas lēmumu tika noteikts galīgais sods pēc spiedumu kopības – brīvības atņemšana uz 2 gadiem 1 mēnesi, piespiedu darbs uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem un atņemot tiesības veikt visu veidu komercdarbību uz 1 gadu. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo, otro un trešo daļu piespriesto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja /pers.A/ 2 gadu 6 mēnešu laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus (lēmums stājies spēkā 2020.gada 16.jūnijā).

/pers.A/ , izvairoties no piespriestā papildsoda –transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas, 2021.gada 20.februārī ap pulksten 12:40 /adrese/, virzienā no /adrese/ uz /adrese/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja automašīnu VW Passat Variant, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Ar savām darbībām /pers.A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

[2] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta $1.^{1}$daļu un Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu, pirmās instances tiesā /pers.A/ apsūdzības krimināllieta tika iztiesāta rakstveida procesā, neveicot tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi.

[3] Apsūdzētais /pers.A/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rēzeknes tiesas spriedumu daļā par soda noteikšanu un, taisot jaunu spriedumu, samazināt piespriesto sodu.

Uzskata, ka Rēzeknes tiesa spriedumā nepareizi novērtēja apstākļus, kādos tika izdarīts noziegums, kā arī viņa kā vainīgās personas personību un uzvedību pirmstiesas procesā, krimināllietas iztiesāšanas laikā, kā rezultātā nepareizi noteica soda mēru.

Viņam inkriminētā Krimināllikuma 312.panta otrā daļa neparedz iespējamā soda minimumu un kā maksimālais sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu minēts brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem. Uzskata par nepamatotu tiesas izdarīto secinājumu par viņa bīstamību sabiedrībai, ka viņš ar savu rīcību demonstrēja klaju nihilistisku attieksmi pret tiesību normās paredzētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem, līdz ar to izolējams no sabiedrības.

Pirmstiesas izmeklēšanas gaitā viņš pilnīgi atzina savu vainu nozieguma izdarīšanā un nožēloja to. Krimināllietas izskatīšana tiesā tika veikta bez pierādījumu pārbaudes rakstveida procesā. Viņš sadarbojās ar tiesu un pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm, neapstrīdēja lietā savāktos pierādījumus un izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, tā sekmējot kriminālprocesa efektivitāti, ekonomisku un ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Viņam ir pastāvīga dzīves vieta /adrese/, iepriekš narkologa un psihiatra uzskaitē nav reģistrēts, ir vienīgais apgādnieks ģimenē, kurā aug trīs mazgadīgi bērni. Viņš strādā pagaidu darbos un automašīnas vadīšana bija laikā, kad devās uz mājām pēc darba. Apzinās, ka nedzēstais sods par citu iepriekš izdarītu noziedzīgu nodarījumu liedz viņam tiesības lūgt tiesu noteikt nosacītu sodu.

Ņemot vērā minēto, par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem piemēroto soda mēru, kas saistīts ar brīvības atņemšanu un izolāciju no sabiedrības, uzskata par pārāk bargu.

[4] Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punkta kārtībā Austrumlatgales prokuratūras prokurore I.Babre iesniedza rakstveida viedokli par apsūdzētā /pers.A/ apelācijas sūdzību.

Uzskata, ka Rēzeknes tiesas spriedums kā likumīgs un pamatots atstājams negrozīts, bet apsūdzētā apelācijas sūdzība noraidāma.

/pers.A/ piemērotais sods ir atbilstošs Krimināllikuma 55.panta desmitās daļas nosacījumiem, jo jaunu noziedzīgu nodarījumu viņš izdarīja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā.

Nosakot sodu apsūdzētajam, pirmās instances tiesa pamatoja to ar Krimināllikuma 35.pantā noteiktiem soda mērķiem, kā arī ņēma vērā Krimināllikuma 46.panta vispārīgos soda noteikšanas principus. Līdz ar to apsūdzētajam /pers.A/ tika noteikts attiecīgs soda veids un mērs.

[5] Līdz Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktā paredzētā un apelācijas instances tiesas paziņojumā par krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā noteiktā termiņa beigām noraidījums tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim netika pieteikts.

Motīvu daļa

[6] Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punkts nosaka, ka lietu var iztiesāt rakstveida procesā, ja apelācijas sūdzībā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un ja lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.[1]panta pirmo daļu, izskatot rakstveida procesā apsūdzētā /pers.A/ apelācijas sūdzību, izvērtējot tajā minēto, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu un pamatotību, apelācijas instances tiesa uzskata, ka spriedums atceļams daļā par /pers.A/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta, 55.panta desmitās daļas noteikumiem, daļā par aizturēšanas ieskaitīšanu soda laikā, par transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas termiņa sākumu un šajā daļā taisāms jauns spriedums. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[8] Apelācijas instances tiesai nav pamata pārbaudīt un vērtēt lietā esošos pierādījumus daļā par noziedzīgo darbību kvalifikāciju, apsūdzētā /pers.A/ vainīgumu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Šajā daļā tiesas spriedums netiek apstrīdēts.

[9] Pārbaudot tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajam piespriesto sodu par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa, izlemjot jautājumu par pamatsoda veidu, ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta prasības.

[9.1] Krimināllikuma 35.pants reglamentē soda mērķi un arī nosaka, ka Krimināllikumā paredzētais sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa.

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka soda mērķis ir 1) aizsargāt sabiedrības drošību; 2) atjaunot taisnīgumu; 3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; 4) resocializēt sodīto personu; 5)panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[9.2] Savukārt, Krimināllikuma 46.pants reglamentē soda noteikšanas vispārīgos principus. Turklāt, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtajai daļai brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[9.3] Kā norādīts judikatūrā, tiesai ir pienākums noteikt vainīgai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, taču tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus *(sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums SKK-J-348/2018).*

[10] /pers.A/ izdarīja Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Tiesību teorijā norādīts, ka ziņas, kas raksturo personību un kurām ir krimināltiesiska nozīme, skar četrus cilvēka dzīves un darbības aspektus: 1) fizisko stāvokli, 2) psihisko stāvokli, 3) sociālo statusu un 4) tiesisko statusu, un to izvērtēšana ļauj, no vienas puses, noskaidrot personas noziedzīgās uzvedības cēloņus, tās noziedzīgo tieksmju stabilitāti, bet, no otras puses, noteikt maksimāli lietderīgo soda veidu, lai sasniegtu tā mērķi *(sk. U.Krastiņš, V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII[2] nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 197.lapa).*

[10.1] Pirmās instances tiesas spriedumā, nosakot sodu apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, ņemtas vērā minētās tiesību teorijas atziņas. Proti, analizējot apsūdzētā /pers.A/ personību, pirmās instances tiesa spriedumā norādīja, ka apsūdzētais strādā gadījuma darbos, nav precējies, bet apgādībā atrodas nepilngadīgi bērni. Apsūdzētais iepriekš vairākas reizes kriminālsodīts, sodāmība nav dzēsta, arī saukts pie administratīvās atbildības, tostarp par pārkāpumiem ceļu satiksmē.

Tātad, ņemot vērā izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu, kā arī apsūdzētā personību, attieksmi pret savu rīcību, pirmās instances tiesa atzina, ka par izdarīto noziedzīgu nodarījumu apsūdzētajam /pers.A/ nosakāms panta sankcijā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, jo konkrētajā gadījumā cita soda veida piemērošana nav lietderīga, iepriekš piespriestie sodi, tostarp piespiedu darbs, nesasniedza Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, tā kā turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

[10.2] Apelācijas instances tiesa arī uzskata, ka konkrētajā gadījumā kriminālsoda mērķa sasniegšana nav iespējama citādi, kā tikai ar īslaicīgas brīvības atņemšanas soda noteikšanu, jo ar soda piemērošanu apsūdzētajam /pers.A/ ir jāpanāk viņa atturēšana no noziedzīgu darbību atkārtotas izdarīšanas, kā arī jāpanāk, lai apsūdzētais apzinās, ka sods ir nenovēršams par katru noziedzīgo darbību un nosakāmā soda smagums atkarīgs tikai un vienīgi no paša apsūdzētā izvēlētiem uzvedības modeļiem.

[10.3] Līdz ar to atzīstama par nepamatotu apelācijas sūdzībā norāde, ka pirmās instances tiesa nepareizi novērtēja noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus, viņa personību un uzvedību, rezultātā noteica pārāk bargu sodu, saistītu ar izolāciju no sabiedrības. Apsūdzētā apelācijas sūdzībā minētie sociālie un sadzīves apstākļi, arī apsūdzētā sadarbība ar procesa virzītājiem un tas, ka krimināllieta skatīta tiesā, neveicot pierādījumu pārbaudi, tika vērtēti un ņemti vērā, nosakot sodu. Savukārt sūdzībā norādītais apstāklis, ka apsūdzētais vadīja automašīnu, jo devās no darba uz mājām, nav atzīstams par tādu, kas būtu par pamatu noteikt vieglāku soda veidu. Tieši pretēji apelācijas instances tiesas ieskatā šāds apstāklis norāda uz to, ka apsūdzētais /pers.A/ neievēro gan Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 5.punkta prasības, gan ignorē tiesas piespriestā tiesības ierobežojošā soda izpildi.

[10.4] Tādejādi pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka šajā gadījumā apsūdzētajam nav piemērojami Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētie vieglāki soda veidi, jo tie nesasniegs soda mērķi, citastarp arī – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

[11] Lemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mēru, pirmās instances tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajā daļā noteiktajam, ņēma vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pirmās instances tiesa par /pers.A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzina to, ka apsūdzētais savu vainu vaļsirdīgi atzina un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa pamatoti atzina, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

[12] Apelācijas instances tiesa nekonstatē citus apstākļus, kas būtu par pamatu piespriestā soda samazināšanai un kurus nebūtu vērtējusi un ņēmusi vērā pirmās instances tiesa, nosakot soda mēru par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, līdz ar to atzīst, ka pirmās instances tiesa piesprieda taisnīgu, samērīgu nodarījumam sodu. Turklāt apelācijas sūdzībā arī netiek norādīti tādi apstākļi, kas papildus būtu vērtējami un ņemami vērā pie soda mēra noteikšanas, bet sūdzībā minētie visi apstākļi jau vērtēti un ņemti vērā.

Tāpat arī apelācijas instances tiesa ņem vērā Senāta nolēmumos izteiktās atziņas, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu

izdarīšanas *(sk. Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011; Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014).*

[13] Tādejādi, ņemot vērā atbildību ietekmējošos apstākļus, apelācijas instances tiesa uzskata, ka par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētajam piespriesto īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem nevar atzīt par pārāk bargu.

[14] Lemjot jautājumu par galīgā soda noteikšanu, pirmās instances tiesa atzina, ka apsūdzētajam /pers.A/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta noteikumiem.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa paredz, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Turklāt Krimināllikuma 51.panta otrajā daļā noteikts, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tātad soda noteikšanu pēc vairākiem spriedumiem reglamentē Krimināllikuma 51.pants.

[14.1] Savukārt Krimināllikuma 55.pants nosaka nosacītas notiesāšanas kārtību. Šā panta desmitā daļa noteic, ka gadījumos, kad nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais sods ir izpildāms un tiesa nosaka sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem. Līdz ar to, nosakot galīgo sodu pēc vairākiem nolēmumiem, tiesas sprieduma rezolutīvajā daļā nav nepieciešama atsauce uz Krimināllikuma 55.panta desmito daļu.

[14.2] No krimināllietas materiāliem redzams, ka ar Rēzeknes tiesas 2020.gada 3.jūnija lēmumu /pers.A/ tika noteikts galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, proti, saskaitīti Rēzeknes tiesas 2019.gada 30.maija, Ludzas rajona tiesas 2014.gada 26.septembra un Rēzeknes tiesas 2020.gada 31.janvāra spriedumos piespriestie sodi, nosakot galīgo sodu brīvības atņemšana uz diviem gadiem vienu mēnesi, piespiedu darbs uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz septiņiem gadiem sešiem mēnešiem un atņemot tiesības veikt visu veidu komercdarbību uz vienu gadu. Soda izciešanas laikā ieskaitītas izciestās piespiedu darba 460 stundas, izciestais transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas sods pieci gadi divi mēneši divdesmit divas dienas un brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanas laiks no 2013.gada 20.augusta līdz 2013.gada 22.augustam. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo, otro un trešo daļu piespriestais brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti, ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem sešiem mēnešiem. Lēmums stājās spēkā 2020.gada 16.jūnijā.

[14.3] Tā kā /pers.A/ , būdams nosacīti notiesāts pārbaudes laikā izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais sods ir izpildāms un saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem nosakāms galīgais sods.

Tātad, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievienojams neizciestais sods pēc iepriekšējā tiesas nolēmuma. Proti, vispirms jānoskaidro, cik ilgs laiks no ar iepriekšējo nolēmumu piespriestā soda izciests, tad šis izciestais laiks jāatņem no ar iepriekšējo nolēmumu piespriestā un tikai neizciestais sods pilnībā vai daļēji jāpieskaita ar šo spriedumu piespriestajam. Pie tam šajā gadījumā soda izciešanas termiņā (pēc galīgā soda noteikšanas) ieskaitāms tikai šajā lietā apcietinājuma vai aizturēšanas laiks.

[14.4] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvajā daļā nepareizi norādīts, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta noteikumiem /pers.A/ "noteikto sodu saskaitīt ar sodu, kas noteikts ar Rēzeknes tiesas 2020.gada 3.jūnija lēmumu par galīgā soda noteikšanu", kā arī nepamatoti brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanas laiks no 2013.gada 20.augusta līdz 2013.gada 22.augustam.

Kā redzams no izskatāmās krimināllietas materiāliem, tad /pers.A/ šajā lietā nebija ne aizturēts, ne apcietināts, tādēļ minētā aizturēšanas laika ieskaitīšana soda izciešanas termiņā atzīstama par nelikumīgu. Turklāt ar Rēzeknes tiesas 2020.gada 3.jūnija lēmumu šis aizturēšanas laiks jau tika ieskaitīts brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā, nosakot /pers.A/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

Lai gan prokurora apelācijas protests šajā daļā nav iesniegts, tomēr apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers.A/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta, 55.panta desmitās daļas noteikumiem un daļā par aizturēšanas ieskaitīšanu soda laikā un, lai netiktu pasliktināts apsūdzētā stāvoklis, samazināms noteiktais brīvības atņemšanas sods.

[14.5] Turklāt pirmās instances tiesas spriedums atceļams arī daļā par neizciestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana pievienošanu un soda izciešanas termiņa sākumu, jo apsūdzētajam nav piemērots apcietinājums sakarā ar noteikto brīvības atņemšanas sodu, bet Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa nosaka, ka pievienojams pilnīgi vai daļēji neizciestais sods pēc iepriekšējā tiesas nolēmuma.

Ņemot vērā Rēzeknes tiesas 2020.gada 3.jūnija lēmumu par galīgā soda noteikšanu, secināms, ka /pers.A/ neizciestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – daļa uz doto brīdi ir 1 gads 2 mēneši 12 dienas. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka, nosakot galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, šis neizciestais papildsods pilnīgi pievienojams.

[15] Apsūdzētajam /pers.A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – ar pirmās instances tiesas spriedumu atstāts negrozīts. Apelācijas instances tiesa šajā kriminālprocesa stadijā nerod pamata piemērotā drošības līdzekļa grozīšanai vai atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu, Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atcelt Rēzeknes tiesas 2021.gada 26.marta spriedumu daļā par /pers.A/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta, 55.panta desmitās daļas noteikumiem, daļā par aizturēšanas ieskaitīšanu soda laikā un par transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas termiņa sākumu, šajā daļā taisīt jaunu spriedumu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot brīvības atņemšanas sodu un pilnīgi pievienojot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas nav izciests pēc Rēzeknes tiesas 2020.gada 3.jūnija lēmuma, galīgo sodu /pers.A/ noteikt brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem 12 (divpadsmit) dienām.

Pārējā daļā Rēzeknes tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Pilna nolēmuma pieejamības diena 2021.gada 12.jūlijs.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā par Kriminālprocesa likuma 574.-575.pantā paredzētajiem kasācijas iemesliem, kasācijas protestu vai sūdzību iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesnese I.Zalužinska

Tiesnesis J.Vasiļkovskis

Tiesnesis A.Strauts